

*en Kvinde fra Adgang, naar hun fuldt ud fyldestgør de Krav til selvstændig Videnskabelighed og Evne til at optræde som akademisk Lærer, der maa stilles fra Universitetets Side“\*)* Endelig er der det matematisk-naturvidenskabelige Fakultet, som udtaler i Skrivelse af 30. April s. A.: „at det med Hensyn til Lærerpladser ved Universitetet og andre Stilling, hvorom Fakultetets Indstilling indhentes, ikke har nogen Betænkelighed ved, at der gives Kvinder Adgang lige med Mænd“\*) Til Slut har den akademiske Lærerforsamling ved Møder den 26. Maj og den 9. Juni s. A. vedtaget følgende Udtalelse, dateret den 9de samme Maaned til Ministeriet: „Man anser det for selvfølgeligt, at Ansættelsen af Kvinder maa ske paa lige Vilkaar med Mænd, særlig saaledes, at de erholder samme Lønning som disse, og at Ægteskab ikke er til Hinder for deres Ansættelse eller Forbliven i Embedet.“\*)

Alle disse Oplysninger, jeg her har anført, findes i Aarbog for Københavns Universitet, den polytekniske Lærestalt og Kommunitet for 1903-04. Det fremgaar jo heraf, at naar vi indbringer Forslag som dette, der gaar ud paa at give Kvinder Adgang til at blive ansatte i Embeder, har vi Sagkundskaben helt og fuldt ud paa vor Side. Det er anbefalet af alle Universitetets Afdelinger med Undtagelse af det teologiske Fakultet. Og vi kan derfor helt og fuldt ud sige, at det er Sagkundskaben, der anbefaler at gaa den Vej. Naar man oppe i det høje Landsting nu i to Aar har modsat sig dette lille Lovforslag, kan jeg ikke tænke mig, at det alene er af Hensyn til dette lille ubetydelige Forslag, at man har haft saa mange Betænkeligheder og stillet saa mange Spørgsmaal til Ministeren angaaende dette Forhold. Det er naturligvis, fordi man er betænkelig ved at gaa ind paa det Princip, der ligger skjult i dette, men nu synes jeg, at naar der nu foreligger saadanne sagkyndige Erklæringer, som her er anførte, maa Landstinget, der repræsenterer saa megen Sagkundskab, være mere bøjeligt og føjeligt overfor saadanne Forslag, som bliver vedtaget her i Tinget.

Det er jo ret kedeligt, at hver Gang der her fra bliver sendt noget, som betyder et Fremskridt, en Venden bort fra de stabile Forhold, som vi nu har været vant til, op i Landstinget, møder det saa stærk Modstand der oppe. Det er at haabe, at denne Modstand efterhaanden vil blive begrænset. Vi stiller jo her fra slet ikke Krav om, at Landstinget straks uden videre og uden Betænkning

skal bøje sig for de Fordringer, der stilles her nedefra eller fra Befolkningen. Vi har aldeles ikke noget imod, at man ser paa Sagerne fra alle Sider, og at man søger alle de Oplysninger, man kan faa, vedrørende dette Forhold, tværtimod, det kan være saare fornuftigt og rigtigt, og vi gør ikke nogen Indsigelse mod dette, men der maa dog altid være en Grænse. Og naar man bliver ved saaledes stadig væk Aar for Aar næsten overfor enhver Sag, der kommer frem, at gøre Modstand, fremkalder det Følelser her nede hos os, som ikke burde fremkaldes. Det er at haabe, at Landstinget altsaa overfor det her foreliggende Forslag vil vise større Føjelighed og Medgørlighed, og at den Tid maa være nær for os, da vi ikke saaledes skal slide og trække i det høje Landsting for at faa enhver Ubetydelighed vedrørende et Fremskridt draget og presset ud af det.

Jeg anbefaler Forslaget til Vedtagelse paa ny som i de foregaaende Samlinger og haaber paa, at Landstinget denne Gang maa have overvundet sine Betænkeligheder, særlig da Lovforslaget hviler paa saa stor Sagkundskab, som Københavns Universitet unægtelig repræsenterer“.

Ingen flere begærede Ordet, og Lovforslagets Overgang til anden Behandling vedtoges. Ved anden Behandling 3dje Marts 1906 var der ingen Ændringsforslag stillet, og ingen tog Ordet. Ligeledes ved tredje Behandling 5te Marts, hvor det blev vedtaget med 59 Stemmer mod 1.

Den 27de Marts kom det for i Landstinget.

*Finansministeren* forelagde det med følgende Bemærkninger:

„Det foreliggende Forslag er jo en gammel bekendt og er atter i Aar indbragt i Folketinget ved privat Initiativ. Forslaget gaar, som ærede Medlemmer ved, ud paa at aabne Adgang for de Kvinder, der er ansat i Statistisk Bureau, til ogsaa at kunne beklæde Embeder der. Da jeg ikke ser nogen Grund til, at en Kvinde, der egner sig dertil og har de Kvalifikationer, der iøvrigt fordres, ikke skulde kunne blive Fuldmægtig i Bureauet, kan jeg slutte mig til Forslaget og anbefale det til det høje Tings Velvilje“.

*Pagh* kom med nogle intetsigende Bemærkninger\*) og fandt, at der ingen Anledning var til at komme nærmere ind paa Lovforslagets Indhold samt bebudede, at han senere vilde stille Forslag om, at det paany henvistes til Udvalgsbehandling.

*Kofoed* anbefalede Lovforslaget, idet han

\*) Fremhævet af os.

Red.

\*) Se Rigsdagstid., Landstingets Forhandlinger. S. 1186.